

Mój płacz ukoj wiatr – Ala Eksztajn

Nie umiałam chodzić lasem,
Nauczyłeś mnie
Pokazałeś mi jak pachną łąki

Teraz mówisz, przyszedł czas,
By nauczyć jeszcze mnie,
By nauczyć jeszcze mnie rozłąki!

Więc idź, proszę idź
I nie wracaj tutaj nigdy więcej
Mój płacz ukoj wiatr,
A może czyjeś,
Czyjeś, już nie twoje ręce

Nie umiałam się całować,
Nauczyłeś mnie
Zamieniłeś słońce w kołczan złoty

Teraz mówisz, przyszedł czas,
By nauczyć jeszcze mnie,
By nauczyć jeszcze mnie tęsknoty!

Więc idź, proszę idź
I nie wracaj tutaj nigdy więcej
Mój płacz ukoj wiatr,
A może czyjeś,
Czyjeś, już nie twoje ręce

Nie umiałam chodzić lasem,
Nauczyłeś mnie
I już wiem jak się ze szczęścia płacze

A ty mówisz, przyszedł czas,
By nauczyć jeszcze mnie,
By nauczyć jeszcze mnie rozpaczy!

Więc idź, proszę idź
I nie wracaj tutaj nigdy więcej
Mój płacz ukoi wiatr,
A może twoje,
Może twoje ręce

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych